

- 6) Ska artikel 8.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU av den 3 april 2014 om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen tolkas på så sätt att den säkerställer tillämpningen av oskuldspresumtionen och förbjuder förverkande som inte sker med stöd av en fällande dom?

⁽¹⁾ EUT L 127, 2014, s. 39.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione tributaria provinciale di Napoli (Italien)
den 5 april 2018 – easyJet Airline Co. Ltd mot Regione Campania**

(Mål C-241/18)

(2018/C 240/28)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione tributaria provinciale di Napoli

Parter i det nationella målet

Klagande: easyJet Airline Co. Ltd

Motpart: Regione Campania

Tolkningsfråga

Europeiska unionens domstol ombeds att med stöd av sin befogenhet enligt artikel 267 FEUF klargöra huruvida artiklarna 4 och 5 i direktiv 30/2002/EG ⁽¹⁾ och bilaga II till detta direktiv ska tolkas så, att artikel 1.169 – 1.174 i regionen Kampaniens lag nr 5/2013 strider mot dessa, i den mån som skatt påförs utan att det dessförinnan har fastställts någon övergripande plan om vilka åtgärder som ska vidtas för att minska bullernivån på flygplatser och i angränsande områden i enlighet med artikel 5 i direktivet och bilaga II.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/30/EG av den 26 mars 2002 om regler och förfaranden för att av bullerskäl införa driftsrestriktioner vid flygplatser i gemenskapen (EGT L 85, 2002, s. 40).

Talan väckt den 13 april 2018 – Europeiska kommissionen mot Irland

(Mål C-261/18)

(2018/C 240/29)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Noll-Ehlers och J. Tomkin)

Svarande: Irland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Irland inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 260 FEUF, genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att följa den andra grunden i domstolens dom i mål C-215/06, ⁽¹⁾ kommissionen mot Irland
- förplikta Irland att betala ett schablonbelopp till kommissionen på 1 343,2 EUR multiplicerat med det antal dagar som förflyter mellan avgörandet i mål C-215/06 och antingen att Irland följer domen eller domen i förevarande mål, vilketdera som sker först, med ett lägsta schablonbelopp på 1 685 000 EUR.

- förplikta Irland att erlägga vite till kommissionen med 12 264 EUR om dagen från dagen för domen i förevarande mål till den dag då Irland följer avgörandet i mål C-215/06, och
- förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 260.1 FEUF är Irland skyldigt att vidta nödvändiga åtgärder för att följa domstolens dom i mål C-215/06. Eftersom Irland inte har vidtagit nödvändiga åtgärder för att följa den andra grunden i den domen, har kommissionen beslutat att hänskjuta ärendet till domstolen.

I ansökan har kommissionen föreslagit att domstolen ska ålägga Irland att erlägga ett schablonbelopp på 1 343,2 EUR om dagen och ett vite med 12 264 EUR om dagen. Schablonbeloppet och vitesbeloppet har beräknats med beaktande av överträdelsens allvar och varaktighet samt den avskräckande effekten på grundval av den medlemsstatens betalningsförmåga.

⁽¹⁾ Dom av den 3 juli 2008 i mål C-215/06, kommissionen mot Irland, EU:C:2008:380.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Markkinaoikeus (Finland) den 27 april 2018 – Oulun Sähkönyynti Oy mot Energiavirasto

(Mål C-294/18)

(2018/C 240/30)

Rättegångsspråk: *finska*

Hänskjutande domstol

Markkinaoikeus

Parter i det nationella målet

Klagande: Oulun Sähkönyynti Oy

Motpart: Energiavirasto

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 11.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU ⁽¹⁾ av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG tolkas så att en rabatt på elnätsavgift som beviljats slutanvändare som har valt ett visst fakturerings sätt innebär att slutanvändare som inte har getts rabatten inte får sina fakturor och faktureringsinformation kostnadsfritt?
2. Om den första tolkningsfrågan besvaras nekande och det är tillåtet av bevilja den ovan angivna rabatten, uppställer direktiv 2012/27 särskilda tilläggs villkor som ska beaktas vid bedömningen av huruvida en rabatt är tillåten, såsom huruvida rabatten motsvarar den kostnadsbesparing som det valda fakturerings sättet medför, huruvida rabatten är kopplad till antalet faktureringar och huruvida rabatten som ges viss slutanvändarkategori kan hänföras till den kostnadsbesparing som det valda fakturerings sättet har medfört?
3. Om den beviljade rabatten som nämns i den första tolkningsfrågan innebär att avgifter har tagits ut från andra slutanvändare som inte har valt det specifika fakturerings sättet i strid med artikel 11.1 i direktiv 2012/27, uppställer unionsrätten särskilda krav som ska beaktas när beslut om att återbetala avgifterna fattas?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 315, s. 1.